

Zamyslenia na týždeň po 25. nedeli po Svätej Trojici

Sobota 24. novembra 2018

Piesne: ES č. 291, 686

Text: Zjav 20, 11 – 15

„11Potom som videl veľký, biely trón a Toho, ktorý sedel na ňom. Pred Ním unikla zem i nebo a ich miesto viac nebolo. 12Videl som mŕtvych, veľkých i malých: stáli pred trónom a knihy sa otvorili. Aj iná kniha, kniha života, sa otvorila, a mŕtvi boli súdení podľa zápisov v knihách, podľa svojich skutkov. 13Aj more vydalo mŕtvych, ktorí boli v ňom, i smrť i podsvetie vydali mŕtvych, ktorí boli v nich, a každý bol súdený podľa svojich skutkov. 14Smrť a podsvetie boli zvrhnuté do ohnivého jazera. To je druhá smrť, ohnivé jazero. 15A ak niekto nebol zapísaný v knihe života, zvrhli ho do ohnivého jazera.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Končí sa cirkevný rok, keď sa v cirkvi zamýšľame nad tzv. poslednými vecami človeka, to je smrť, vzkriesenie, posledný súd a večný život, alebo večné zatratenie. Aj dnešný text z knihy Zjavenia Jána nám objasňuje okolnosti posledného súdu. Apoštol Ján vidí vo svojom videní mŕtvych ľudí, ktorí stoja pred Božím trónom a čakajú na to, aký ortieľ nad nimi vynesie spravodlivý Sudca. Ján píše, že súdení budú všetci ľudia – veľkí aj malí. Aj more, smrť a podsvetie vydali svojich mŕtvych. Ján hovorí, že sa otvorili knihy a mŕtvi boli súdení podľa zápisov v týchto knihách, každý podľa svojich skutkov. To, či tam obstojíme, alebo nie, bude závisieť od toho, ako sme vo svojom živote konali. To hovorí aj Pán Ježiš vo svojom podobenstve o poslednom súde, kde sa píše: Čokoľvek ste urobili inému človeku, mne ste to urobili. Ján ale spomína ešte jednu knihu, ktorú nazýva Kniha života. Už prvotno-kresťanská cirkev učila a verila, že svätý Krst je potrebný pre spásu a záchranu človeka. V Liste Títovi Pavel píše, že Boh nás spasil kúpeľom znovuzrodenia, čo je v súlade s Ježišovým slovom: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. V krste nás Boh prijíma za svoje milované deti a dáva nám svoje meno: kresťan = Kristov, alebo patriaci Kristovi. Už nenosíme len meno svojho rodu, či meno svojich rodičov, ale nosíme už meno Kristovo, lebo náš život patrí Kristovi. Preto M. Luther, vtedy keď prežíval rôzne trápenia a pokušenia, si na stenu napísal: „Som pokrstený,“ a toto si stále opakoval. Slová „som pokrstený“ totiž znamenajú: „som Božie dieťa, môj život patrí Jemu, nosím na sebe Jeho meno a som zapísaný v Knihe života.“ Ak nejaký človek prijme cudzie dieťa za svoje a dá mu

aj svoje meno, tak sa ono stáva aj dedičom jeho majetku. A podobne aj kresťan ako Božie dieťa sa stáva dedičom kráľovstva nebeského. Amen.

Modlitba:

Drahý náš nebeský Otče, ďakujeme Ti za to, že si nás vo svätom Krste prijal za svoje milované deti. Ďakujeme za to, že si naše mená zapísal do Knihy života. Daj nám neustále pamätať nato, že máme žiť život hodný mena – kresťan. Daj, aby náš život bol svedectvom o tom, že Tebe patríme, aby sme aj skutkami dokazovali, čo svojím srdcom veríme a ústami vyznávame. A keď sa raz skončí naša pozemská púť, tak nás, Pane, prijmi do svojej nebeskej slávy. Amen.

Mgr. Stanislav Baloc, zborový farár v CZ ECAV Štrba